

ТРИБУНА СТУДЕНТІВ

Понеділок,
19 грудня
2005 року
№ 12 (2044)
Газета
виходить
з 1930 року

Національний університет водного господарства та природокористування

ВИРІШУЄМО ПРОБЛЕМИ РАЗОМ

Нещодавно відбулася зустріч студентського активу – голів студентських парламентів факультетів та студентських рад гуртожитків - з адміністрацією університету, яку представляли ректор В.А.Гурин, проректор з адміністративної роботи В.Л.Якимчук, директор студмістечка В.А.Свтушенко, голова студентського профкому В.Є.Шлапак, начальник управління з виховної роботи В.О.Солодкий та начальник служби охорони В.О. Самчук. Обговорювалася участь студентів в управлінні навчальним закладом та шляхи реалізації студентської ініціативи. Цього разу ініціатива

крутилася навколо питань життя у гуртожитках, успішності у навчанні, дозвілля. Представники студентства розповіли про свою роботу з початку навчального року. А саме, як відбувається контроль з їх боку за навчальною та трудовою дисципліною, проводяться культурно-виховні і спортивні заходи, в яких умовах проживають і як відпочивають наші студенти, поділилися своїми новинками. Так, Оксана Кот, голова студпарламенту МЕФ, розказала, що у них на факультеті вивішується рейтинг успішності студентів на дошці оголошень. А голова

студентського парламенту факультету менеджменту Ганна Потапчук повідомила про те, що студентський актив розсилає батькам листи-подяки за хороше навчання і виховання їхніх дітей. В іншому разі можна отримати і листи-попередження, якщо студент погано вчиться чи взагалі не відвідує занять.

Найкращі умови проживання, як з'ясувалося, у екологів. Це гуртожиток №3, в якому є все для комфортного проживання та відпочинку. До речі, в цьому чимала заслуга його мешканців. Адже важливо не лише поселитися у відремонтований гуртожиток, а постійно підтримувати порядок і чистоту. Цікаво також було почути те, що на ФЕІП планують створити навіть комітет із залучення коштів спонсорів для проведення масових заходів.

На всіх факультетах постійно проходять культурно-масові заходи – зустрічі, конкурси, вечори, „Брейн-ринги“, дискотеки, - словом, нудьгувати ніколи.

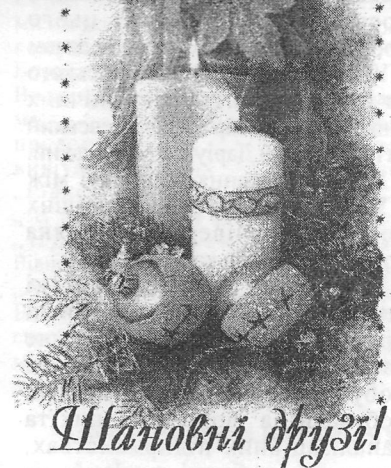
Були запитання і до адміністрації. Зокрема, студентів цікавило чи буде освітлюватися територія парку біля навчального корпусу №6? Коли замінять старі меблі у кімнатах гуртожитків і чи зможуть мешканці гуртожитку №4 митися нарешті гарячою, а не теплою водою? Коли виділять приміщення для проведення заходів у гуртожитку №6? Адміністрація університету пообіцяла вирішити ці проблеми найближчим часом, а такі зустрічі планується проводити регулярно і надалі. Так, наступна має відбутися вже через місяць.

А ЯК В ІНШИХ?

Студентське самоврядування існує і в інших країнах. Найближчим часом українське студентське самоврядування планує представити Україну в Європейському Союзі. Цікаво, що французькі самоорганізації студентів найбільший вплив мають на рівні свого університету. Їх участь пов'язана з питаннями прав і обов'язків студентів, політичних і профспілкових свобод, запровадження нових спеціальностей, поліпшення умов життя, медичного і соціального обслуговування,

функціонування бібліотек та інформаційних центрів, програм навчання та обміну студентами.

А ось студентські ради у Великій Британії не тільки висловлюють думки щодо діяльності університету, а й відповідають за надання різноманітних послуг. Насамперед, керують деякими комерційними установами, розташованими на території університету, друкують студентські газети, відповідають за діяльність спортивних клубів.

Шановні друзі!

Приміть сердечні вітання з Новим роком та Різдвяними святами!

Бажаю вам міцного здоров'я, гарного святкового настрою та благополуччя.

Нехай у ваших родинах завжди буде мир та добробут, а в серцях доброта, милосердя та християнська любов.

Хай світла Різдвяна зірка принесе у ваші домівки духовне відродження, осяє радістю ваші серця і радість ця нехай супроводжує вас усе життя.

Щастя вам на довгі роки та впевненості у великому майбутньому України!

Завершити своє привітання хочу рядками нашої університетської поетеси Світлани Мейти:

«Наллємо в кристаль золотого шампану,

(А краще б у квартиру на дно вишняка).

І ти перестанеш, і я перестану
Клясти свою долю гірку і тяжку.
Є хліб, і до хліба, здоров'я – у міру.

І дар неповторний у кожного свій,

І з надлишком хвиль голубого ефіру.

А часу, от обмаль, хоч плач, а хоч смійсь...»

Нехай у новому році нам вистачає часу на всі хороші справи!

Василь ГУРИН,
ректор

Підготовка кваліфікованих фахівців – справа спільна

На запрошення Люблінського політехнічного університету (Польща) цикл лекцій з проблем водопостачання та водовідведення польським студентам – старшокурсникам та викладачам прочитав професор Національного університету водного господарства та природокористування доктор технічних наук Микола Гіроль. Лекції на цю тему з польського досвіду незадовго до цього прочитали студентам та викладачам НУВГП професори Люблінського та Варшавського політехнічних університетів Мар'ян Квітневський та політехніки Даріуш Ковальський.

Це продовження співпраці між НУВГП і одним з найстаріших польських університетів, яка розпочалася кілька років тому.

Минулого року рівненські студенти побували на виробничій практиці у Любліні, де ознайомилися з навчанням та побутом польських студентів, побували на водопровідних та каналізаційних підприємствах, оглянули історичні пам'ятки, на які такий багатий Люблін і його околиці.

Як розповіла студентка водного Ольга Орешко, перебування в Польщі та спілкування з польськими студентами приємно вразило, життя в Україні поляків теж дуже цікавило.

У студентів Люблінської

політехніки прекрасні умови навчання і проживання.

Навчання в університеті для усіх студентів денної форми навчання є безкоштовним. Усі університетські аудиторії закріплені за конкретними факультетами. При потребі інші факультети можуть їх орендувати за певну плату. Аудиторії та лабораторії обладнані сучасним устаткуванням. Гуртожитки дуже комфортні й охайні, кімнатки, в яких проживає, як правило, по три чоловіка, хоча й невеличкі, зате обладнані всім необхідним і жити там дуже зручно. Плата за гуртожиток складає близько 150 гривень на місяць. Стипендію (приблизно 100 доларів) отримують переважно діти з малозабезпечених сімей та діти-сироти. Окрім того, існує багато інших різних стипендій, тож практично всі мають можливість її одержати.

Навчальний рік розпочинається 1 жовтня й триває два семестри, до 1 червня. Студенти мають Різдвяні (близько трьох тижнів) і літні канікули. Розкладу екзаменів і заліків, як у нас, там немає, але є певний термін, протягом якого все це потрібно здати. Боржників лишають на повторне навчання.

Цікаво, що інженерну освіту люблінські студенти набувають протягом трьох з половиною років, а ступінь магістра – півтора року. За весь час навчання в університеті студенти виконують понад 20 курсових

проектів (наші – близько 10). Наприкінці магістерської підготовки студенти захищають не дипломний проект, як наші, а магістерську роботу.

Цього року група студентів Люблінської політехніки, яка опановує таку ж спеціальність, як і їхні колеги – водники (водопостачання та водовідведення) побували на виробничій практиці у Рівному. Вони ознайомилися з навчальною та науковою базами університету, відвідали промислові об'єкти та оглянули системи водовідведення та водопостачання на Хмельницькій та Рівненській АЕС, ВАТ „Рівнеазот”, побували в Київському музеї води.

За словами керівника групи Анни Муш, люблінські студенти були вражені, наскільки цікавою є Рівненщина й в історичному плані, вони побували в Острозі, Берестечку, у заповідних місцях довкола Білого озера. А столиця України, на їх думку, є одним з найкрасивіших міст Європи.

У планах „водників”, рівненських і люблінських, – подальший обмін студентами під час навчання та виробничої практики, спільна підготовка магістрів, проведення наукових досліджень, обмін професорами для читання лекцій, стажування молодих науковців.

Людмила СТУПЧУК

Пізнай Польщу

Польсько-американський Фонд і Фонд „Освіта для демократії” запрошують активних студентів з Білорусі, України і Калінінградської області на двотижневий стажування в академічних центрах Польщі.

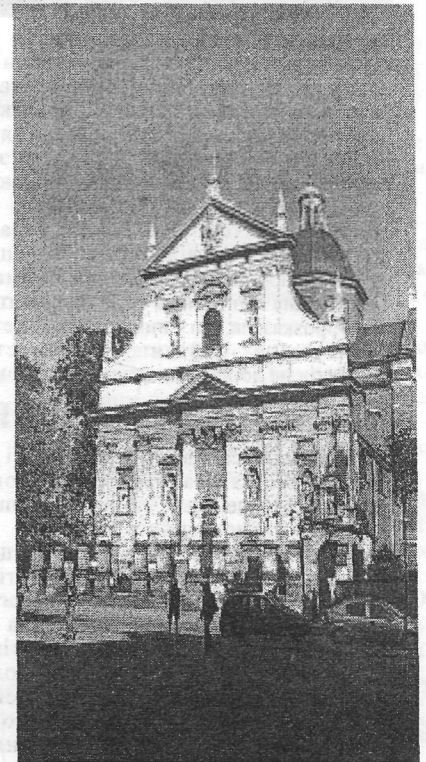
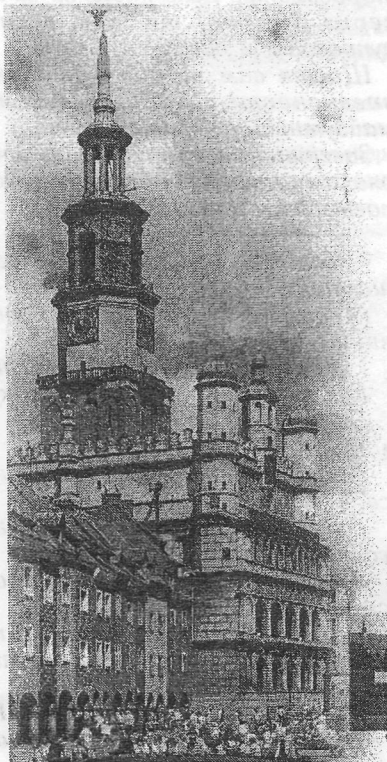
У програмі можуть взяти участь студенти віком 18-21 рік, які добре вчать і беруть активну участь у громадській роботі.

Пройшовши конкурсний відбір, студенти матимуть можливість познайомитися з польськими науковими центрами і студентським життям, взяти участь в лекціях, семінарах, культурних заходах тощо. Програма забезпечує повну оплату витрат на проживання і харчування в Польщі, проїзд в Польщу і назад, а також поїздок по країні, медичного страхування, допомогу в отриманні візи.

Термін подачі заявок для участі в конкурсі – до 6 січня 2006 року. Знання польської мови не є обов'язковим.

Додаткову інформацію і бланк заявки на участь в конкурсі можна отримати за адресою:

<http://www.study tours.pl> або e-mail: stp@edudemo.org.pl

Презентація майбутніх архітекторів

Вперше цього навчального року університет випустить фахівців спеціальності „архітектура будівель і споруд”. З цього приводу на кафедрі архітектури відбулася презентація спеціальності, на яку були запрошені роботодавці з Рівного та області.

Як розповів доцент кафедри О.М.Юрчук, Національна спілка архітекторів України разом з фаховою радою (м.Київ) за напрямком „архітектура” провели дослідження, яке виявило, що Волинська, Рівненська, Хмельницька області найменш забезпечені архітекторами. Якщо у країнах Прибалтики, Словаччині і Чехії на мільйон населення припадає 450 архітекторів, а у більш розвинених, наприклад Голландії, взагалі 750 фахівців, то у нас на Рівненщині це приблизно 40 чоловік. Отож, виникла нагальна потреба якось поліпшити ситуацію. У 1999 році у нашому університеті була відкрита спеціальність „архітектура”.

Крім обов'язкових дисциплін, наші випускники вивчали і такі, які мали регіональне фахове спрямування, що дуже важливо для вирішення проблем нашої і сусідніх областей. Так, тридцять відсотків дисциплін – інженерно-

будівельні, решта - мистецькі, знання з яких необхідні, щоб професійно відреставрувати чи реконструювати будівлю. Між іншим, нашим студентам читається дисципліна, яку не викладають в жодному вищому навчальному закладі України - «технологія архітектурного будівництва», де вивчають послідовність здійснення операцій у будівництві, при цьому враховуючи нормативну базу. Велика увага у навчанні приділяється житловому будівництву і комп'ютерним технологіям. У наш час доволі популярні і сучасні комп'ютерні технології, але в архітектурі перш за все ціниться візуалізація, особиста творча робота. Викладачі працюють індивідуально з кожним студентом. І хоча всім студентам тема дається одна, бачення її у кожного своє, особливе, тому й кожна робота – індивідуальна. Так, бакалаврська робота полягає в тому, щоб зробити ескізне проектування певного об'єкту, а спеціалістам потрібно вже зробити робочий проект.

До речі, за п'ять років навчання наші архітектори мають вже певні успіхи. На міському етапі всеукраїнського конкурсу „Місто очима молодих” наші студенти зробили один з найкращих проектів і посіли третє місце. А комплексна

бакалаврська робота – проект сучасного центрального кварталу, виконана на замовлення мисквиконкомом студентами Юрієм Андрійчуком, Сергієм Гайбонюком, Анною Олійник, Іриною Тадрою та Тарасом Ткачуком, здобула диплом третього ступеня на всеукраїнському конкурсі дипломних робіт.

А ще майбутні архітектори під час презентації спеціальності отримали гарну нагоду поспілкуватися з роботодавцями. Серед них були начальники відділів містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства Березнівської, Костопільської та Володимирецької райдержадміністрацій, міст Здолбунова та Рівного, представники проектно-вишуковувальних інститутів „Рівнеагропроект” та „Волингагропроект”, „НДІпроектреконструкція”, Рівненського філіалу „Діпромосто”, ТОВ „Архсервіс” та ТЗОВ „Рівнеархпроект”. Всі вони запрошували на роботу молодих енергійних фахівців. Райони області, як і місто, потребують забудови і яскравих неординарних архітекторів.

Записала Наталія ПАРХОМЧУК

День культурології (репортаж з події)

Уважне око не могло не помітити, що в корпусах нашого університету з'явилися ...лістівки. Так-так, листівки культурологічного змісту! Вони закликали до підвищення рівня культури, надавали цікаву інформацію з історії культури, а ще просто спонукали ...посміхатися. Загалом, листівки, як і останні осінні дні, були життєствердного, оптимістичного змісту, хоча дата співпала з днем пам'яті голодомору українського народу. Адже мета поставлена проста і недвозначна – довести, що пам'ятаючи про скорботу, яку пережив український народ, ми здатні активно життєвою позицією засвідчити своє бажання жити, навчатися, радіти з того, що зараз ми знаходимося в іншому часовому відліку і – рухатися вперед.

Отже, культурологічні змагання розпочалися хвилиною мовчання на знак пам'яті жертв голодомору. Потім учасники заходу та гості почули лірично-патріотичну пісню у виконанні авторки - рівненського барда Л.Марчук.

Згодом, головний ініціатор та організатор свята культурології старший викладач кафедри філософії Л.Стасюк ознайомила присутніх зі складом журі, що працювало на святі під головуванням завідувача кафедри філософії, доктора філософських наук, професора О.Наконечної. Знання і вміння студентів оцінювали також заступник декана ФМ О.Кірічок, доцент Ф.Швець та асистент кафедри трудових ресурсів Н.Самолук.

Що ж до студентів, то у змаганнях брали участь чотири команди: „Вікторія” – УПЕП-21, „Сфінкс” – УПЕП-22, „Made in Ukraine” – МО-24 та „Елліда” – МО-21.

Неперевершеною у конкурсі емблем з культурології та у мистецькому конкурсі була команда „Вікторія”, яка майстерно продемонструвала свої творчі здібності. У конкурсі кросвордів найвищий рівень знань виявила команда „Made in Ukraine”, а найефективніше невербально передавали зміст культурологічних термінів „Сфінкс”. Максимальну ж кількість відомих діячів культури

різних епох назвали гравці команди „Елліда”.

Переможців конкурсу було нагороджено почесними грамотами та подарунками, якими організаторів заходу забезпечив декан ФМ Віталій Окорський.

Особливо хочеться відзначити активну участь у підготовці свята Наталі Гнеушевої, Михайла Озарчука, Ірини Рибак, Ольги Шумської, Андрія Зубрійчука.

Сподіваємося, що цей цікавий конкурс, який, до речі, вперше відбувся в стінах нашого університету, і дуже вдало, стане доброю традицією і сприятиме розвитку творчих здібностей, а також допоможе молоді не тільки глибше вивчати історію культури, а й з оптимізмом дивитися у майбутнє.

Світлана ГУМЕНЮК,
асистент кафедри філософії

На фото: моменти свята культурології

Запрошення до обговорення, або роздуми про майбутнє

Трапляються інколи в нашому житті події, на перший погляд, не такі вже і значні, але ні обминути їх, ні забути. Подія, яка наштовхнула на роздуми, – буденна розмова зі студентом про університетське життя-буття, студентські проблеми.

Моїм співрозмовником була молода допитлива людина з критичним аналітичним розумом. Студент місцевий, його батько працює головним інженером одного з підприємств. Розповідаючи про свої студентські і майбутні після-студентські проблеми, мій співрозмовник, між іншим, сказав, що існує думка серед керівників місцевих підприємств про те, що економісти – випускники нашого навчального закладу, поступаються за своїми діловими якостями випускникам інших навчальних закладів, не витримують конкуренції з ними, їх приймають на роботу в останню чергу. Спочатку я навіть не звернув на це увагу, а потім думка чомусь знову і знову повертала до цієї розмови, і хоча я не викладаю в економістів, але мене турбує ця проблема, адже це випускники нашого вузу, якому віддано десятиліття моєї праці і праці моїх колег.

Я розумію, що це суб'єктивна оцінка окремих керівників якостей спеціалістів, є й інші погляди. Але чому все таки існує така думка? Чи не надає наша практика підтвердження цієї думки? Чи завжди якість нашої праці достатня? Чи всі елементи нашої роботи спрямовані на формування найвищих ділових якостей наших випускників, а відтак, – і на перспективи нашого розвитку?

Але одне, вважаю, можна констатувати беззаперечно – якість підготовки наших випускників погіршується, як би неприємно було про це говорити.

З одного боку, це провина середньої школи, яка поступово знижує рівень знань своїх випускників. Причин тут багато, особливо, на мою думку, сприяв

цьому перехід школи на нову, дванадцятибальну шкалу оцінки знань. Метою цих нововведень було прагнення до більш точного оцінювання знань учнів. Фактичним

двійку, особливо не першу. Ну зовсім як реакція рекламних тіточок щодо застосування відбілювача без хлору: «Ой, що я скажу своєму чоловікові?!» А деканати своє: «Ой, що ми будемо робити без платних коштів?». І просувається такий «студент» далі – вже у випускники вищого навчального закладу.

Енергійний процес запровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу, звичайно, принесе певні позитивні результати. А негативні? Чи є аналіз цих можливих наслідків? Чи не буде наслідком, як в середній школі, ліквідація однієї системи оцінки знань і заміна її іншою, без реального впливу на якість навчання? А тим часом із групових студентських журналів уже зникли сторінки, де фіксувались поточні оцінки праці кожного студента.

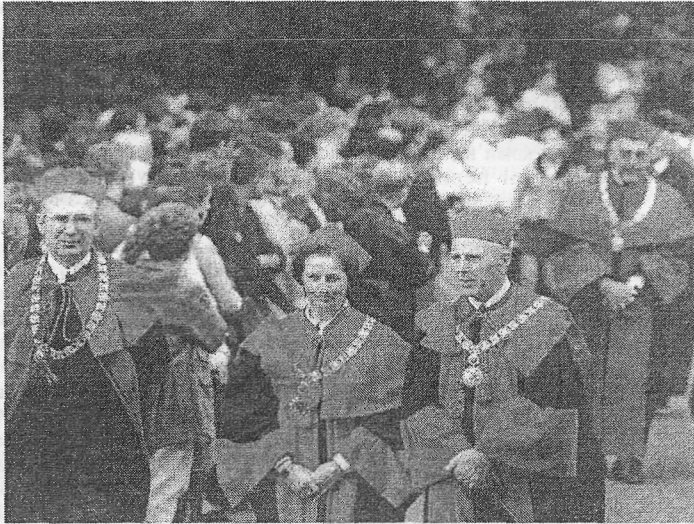
Таким чином, деканати вже втрачають контроль за оцінкою якості поточного навчання студентів

Наша освіта, спрямована на засвоєння знань, давала достатньо високий рівень теоретичної підготовки і справедливо критикувалася за проблеми з перенесенням цих знань у практичну площину. Чи достатньо зроблено нами для ліквідації цієї диспропорції? Чи можна говорити про створення достатнього циклу дисциплін з теорії і практики управлінського спілкування (особливо для інженерних спеціальностей)?

Чи завжди, поступаючись реаліям сьогодення, ми оцінюємо всі наслідки цих поступок, весь їх вплив на наше майбутнє? Наша діяльність сьогодні – це робота маркетолога, головним завданням якого є сума продаж. Але де оцінка наслідків таких рішень з боку менеджерів від вищої освіти? Де стратегічне управлінське планування на роки, десятиріччя? Де «бізнес-плани» нашої історичної перспективи? Спеціалізація нашого університету – водне господарство, природоохоронна діяльність, саме ці проблеми стають центром життєдіяльності сучасної цивілізації. Чи достатньо вони враховані?

Я розумію всю дискусійність і суб'єктивність своїх оцінок. Але коли багатенькі батьки з нашого міста везуть своє чадо на навчання у Київ або до Англії, я думаю: а чому не навпаки?

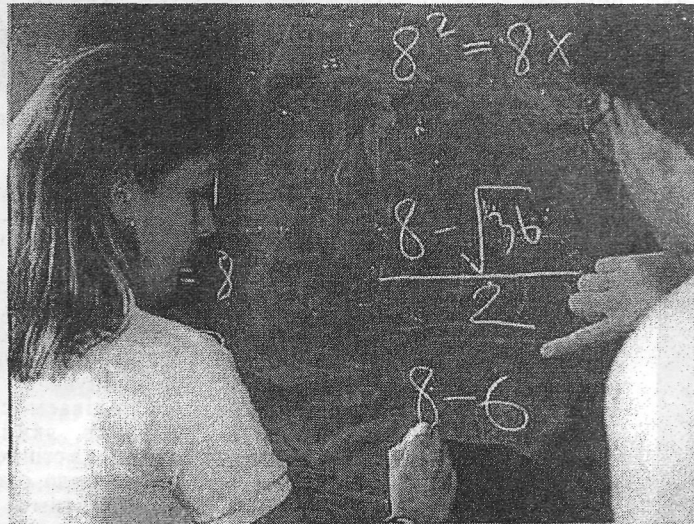
Віктор КОНОВАЛЕНКО,
старший викладач кафедри економічної теорії

результатом цієї системи стала ліквідація другорічництва, просування невстигаючого учня у випускники.

Чи враховуємо ми цей факт у своїй діяльності? Значне збільшення контингенту наших студентів – частково і за рахунок таких випускників середньої школи.

Проблеми з фінансуванням вищої школи, недостатність такого фінансування, поява значної кількості студентів, які сплачують за свою освіту – це також породило певні проблеми. Мабуть, всі викладачі знають анекдот про такого студента-

платника: «Мало того, що я Вам плачу, то Ви хочете, щоб я ще й вчився?!». Звичайно, анекдот – це анекдот, але, як відомо, у кожному жарті – лише частка жарту.

Погляньте пильніше на реакцію деканатів, коли викладач виставляє студенту – платнику екзаменаційну

Над якістю підготовки фахівців - працювати постійно

Прокоментувати роздуми старшого викладача кафедри економічної теорії Віктора Коноваленка щодо рівня професійної підготовки і викладання у нашому закладі ми попросили декана факультету економіки та підприємництва Світлану ЛЕВИЦЬКУ:

Про рівень підготовки своїх випускників, його постійне підвищення, безперечно, повинен задумуватися кожен вищий навчальний заклад. Як декан факультету, підтримую старшого викладача кафедри економічної теорії В. Коноваленка в тім, що деканати, викладачі та лаборанти повинні постійно підвищувати рівень викладання, теоретичну і практичну підготовку майбутніх фахівців, об'єктивно оцінювати знання, систематично контролювати поточне навчання.

Платна форма навчання і соціально-економічне становище працівників середньої і вищої освіти сьогодні не є стимулом для високої професійності викладачів, які готують майбутню зміну, в тому числі економістів і фінансистів. Для переважної більшості викладачів професійна діяльність - улюблена справа, а вже потім - матеріальна підтримка, заради якої працюєш. Сподіваюся на результативність кредитно-модульної системи організації навчального процесу, яка містить ґрунтовніший і об'єктивніший підхід до оцінювання знань студентів. Разом з тим, якщо в майбутньому будемо бачити лише негативне, від цього ситуація на факультеті і у навчальному закладі не покращиться.

Поважаючи статус інших навчальних закладів, відверто скажу, що наші фахівці не гірші інших, а

студенти за середнім балом у навчанні утримують досить пристойні місця у групі економічних ВНЗ. Так, протягом останніх п'яти років студенти нашого факультету на Всеукраїнських олімпіадах з обліку посідають 4-5 місця серед 35 вузів-учасників. В індивідуальному заліку з економічної теорії не спускаються нижче десятого місця. А на конкурсах курсових робіт з програмного забезпечення протягом останніх трьох років наші студенти займають лише перші та другі місця. Зокрема, минулого навчального року студенти вибороли перше місце в Україні з обліку, третє - з економіки.

Як викладач, зауважу, що серед моїх дипломників немає безробітних. А за показниками працевлаштування студентів бюджетної форми навчання у минулому році маємо один з найвищих показників. Отож, наших випускників беруть далеко не в останню чергу. Це може сміливо стверджувати і як сертифікований аудитор, часто спілкуючись з керівниками та бухгалтерами організацій, установ і підприємств.

Звичайно, у теперішніх ринкових умовах потрібно боротися, постійно підвищувати рівень підготовки майбутніх фахівців, шукати нові ефективні форми роботи.

На завершення додам: підняте питання потребує як обговорення, так і конкретних пропозицій щодо альтернатив його вирішення.

Записала Наталія ПАРХОМЧУК

У півфіналі - найкращі

Відбулися перші ігри КВН сезону 2005-2006. У відкритій КВН-лізі НУВГП брали участь вісім команд університету: „Кома” (ФМ), „Новий формат” (ФЕіП), „Банда” (ФЕіП), „Первак” (ФЕіП), „Струя” (ФЕіП), „Молоко” (ФЕіП), „Крекер” (ФМ), „Парадокс (ФЗГ) і команда „Аварія”, яка представляла РДГУ.

Ігри проходили за підтримки Всеукраїнської громадської організації „Українська соціал-демократична молодь” та голови її обласної організації Миколи Шустова. Він і вручив переможцям обох чвертьфіналів цінні подарунки.

До півфіналу, який відбудеться у лютому 2006 року, вийшли команди „Кома” і „Крекер” (ФМ), „Новий формат” і „Первак” (ФЕіП), „Парадокс (ФЗГ) та „Аварія” з РДГУ.

Олексій КАСЯНЧУК

У теплі й з економією

На виконання комплексної Програми енергозбереження в навчальному корпусі №1 НУВГП працівники СП „РСТ Україна” облаштували вузол автоматизованого регулювання споживання теплової енергії. Завдяки цьому в приміщеннях корпусу з 7 години до 19 години підтримується постійна температура +18 градусів, а з 19 до 7 ранку - температура +15 градусів.

Це дозволяє економити до 35% теплової енергії за рахунок зменшення часу роботи теплоносія в нічний час та у вихідні дні, а також залежно від температури зовнішнього середовища.

За підрахунками, термін окупності вузла регулювання - один опалювальний сезон.

Іван СТАТНИК,
керівник спеціалізованої групи з енергозбереження

Милосердя: духовна потреба чи бажання сподобатися?

Милосердя? А кому воно потрібно? А тим паче зараз - у вік енергетики і синтетики, вік воєн і ненависті, коли зникають повноцінні сім'ї, діти втрачають батьків, батьки втрачають дітей, які згубилися в аморальності та бездуховності, відсутня совість. Милосердя - це потреба духовна, але сьогодні її зводять тільки на гроші та бажання допомогти. На разі, як ми знаємо, в державі немає ні першого, ні другого. З чим це пов'язано? Найперше - з економічною кризою в Україні, де одні не мають «ні гроша», а інші гребуть мільйони, одні отримують мінімальну пенсію, інші - сотні тисяч гривень „за посаду”. Чому в суспільстві існує деморалізація, байдужість до болу інших, духовна нищість і нездатність творити просто так, за ніщо, від широкого серця?

Я не скажу, що не існує справжніх благодійників. Вони є. Світ не без

добрих людей. Саме вони фінансують дитячі будинки, інтернати, школи, змагання і фестивалі. Але частенько можна зустріти й таких, котрі віддають свої кошти напоказ: «Дивіться, людоньки, який я добрий», щоб у пресі пролунала назва спонсора.

Давно, ще у Російській імперії, куди входила й Україна, обов'язком багатих було проявляти милосердя. Вони утримували сиротинці, їдальні для хворих, притулки. За це їм споруджували пам'ятники, за життя їхніми іменами називали вулиці, давали почесні ордени. Наприклад, щоб заслужити орден святої Анни, треба було за власні кошти спорудити й утримувати лікарню. Згадаймо таких українських благодійників, як Терещенки, Семеренки, Ханенки...

Істине милосердя - це духовна потреба. Ми прагнемо його отримати, але подумаємо, чи ми

його даємо? Можливо, нам просто шкода себе, свого майна, часу? Не розуміючи, що більше щастя давати, ніж брати. Хто ділиться хлібом, часом і серцем, той більше отримує, ніж витрачає.

...А чи є милосердя у вашому серці? Така духовна потреба чи стан душі. Про це мусите думати самі. Тільки не думайте дуже довго, бо життя мине, а те милосердя, що ви віднайдете у собі, буде вже непотрібним...

Катерина БІСКУП,
першокурсниця ФЕП

До речі. Спонсор - це людина, яка дає кошти із завуальованою вигодою для себе. Меценат - людина, яка безкорисливо підтримує науку, мистецтво. Філантроп - безкорисливо добра людина. Філантропія тим і унікальна, що несумісна навіть з тінню особистої вигоди.

Університетська історія – на веб-сторінці

Музей історії університету знаходиться на реконструкції. Його експозиція розміститься в просторій залі площею 140 кв.м, що на четвертому поверсі першого корпусу.

Щоб компенсувати неможливість реальних екскурсій по експозиції Музею, на веб-сторінці "Історія університету" гостинно відчиняються двері віртуального лекторію, завдання якого полягає в ширшому і глибшому знайомстві відвідувачів сайту з матеріалами, до котрих через обмежений час екскурсій просто "не дійдуть руки". Та й усе не скажеш, не покажеш за один раз. На окреме висвітлення заслуговують ті факти і події, які не деталізувалися через те, що зовсім не вивчені.

При переїзді інституту в м. Рівне перевозили і архів. Проте частина документів за 1929-1936 рр. до

викладачів, котрим з багатьох причин не вдалося евакуюватися, було репресовано, також викликає масу запитань. Хто ці люди? Яке місце посідали в науці? Кому із них "вища міра" була замінена на ГУЛАГ і чи вижили вони в ньому?

На цей рахунок поки що якихось підтверджуючих документів немає. Немає і відомостей про репресованих студентів. У фондах музею є віньетки випускників, де світлини деяких з них було вирізано, а згодом вклеєно на попередні місця. Які ж такі "вороги народу" навчалися у навчальному закладі і в чому полягала їх "ворожість" для суспільства?

Багато наявних "білих плям" ще належить розкрити. Необхідно переосмислити і загальновідомі факти, неупереджено згадати всіх і все, додати нове. Це також завдання нашого віртуального лекторію.

З роками сформувалася загальноприйнята думка, що й в історії "водника" усе було, "як в людей". Те, що минулося, може здатися і не таким вже значущим, банальним і навіть карикатурним. Однак, не зважаючи на це та й наперекір цьому, наш навчальний заклад зумів набути і зберегти власне обличчя. Він вигідно і помітно відрізняється із загальних ВНЗ, котрих на

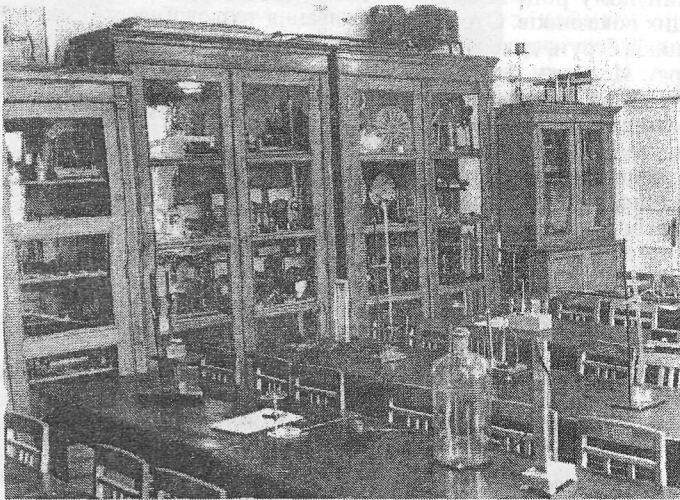
теренах України понавідкривалося в такій кількості, що й годі відразу зрозуміти: на кого ж там можна вивчитися?

Наш університет є таким, яким він є, завдяки більш як 80-річній історії. Конкретні суспільно-історичні умови заклали підґрунтя власних - особливих традицій. Вони становлять основу феномену - Національний університет водного господарства та природокористування. Такого ВНЗ у світі більше немає. В цьому його унікальність.

То ж ласкаво просимо у «Віртуальний лекторій» на циклі розповідей з історії університету!

Єва ФІЛПОВИЧ,
завідувачка музею історії

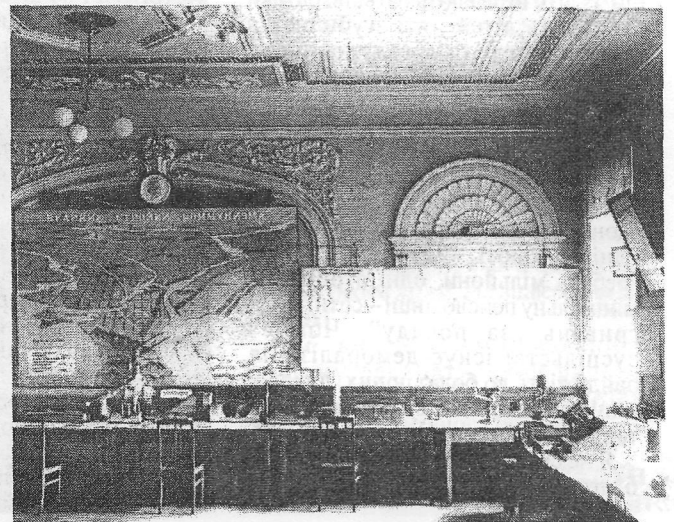
На фото: в таких корпусах і приміщеннях колись вчилися наші студенти

недавнього часу була недоступною для вивчення. Тепер документи розсекречено і заборону ознайомлення з ними знято. З часом результати "експедиції" в Держархів Києва знайдуть місце на веб-сторінках віртуального лекторію.

Так, абсолютно невідомим виявився "уфимський період". Про перебування інституту в Уфі з липня 1941 р. по грудень 1943 р. також практично нічого не відомо. Даний факт із "життєпису" інституту згадується побіжно і однією фразою.

Проте в попередніх публікаціях з історії інституту під час фашистської окупації, зазначалось, що у цей час наш навчальний заклад "працював з перебоями" в Києві. Як може одна установа функціонувати відразу в двох місцях - в Києві і на Уралі? Той факт, що після звільнення Києва радянськими військами, деяких

Інтер-клубу виповнилося 5 років

Що ж таке Інтер-клуб? Для тих, хто ще не знає – це клуб спілкування англійською мовою. Можливо, хтось скаже або подумає, що вивчати англійську мову модно. Ми вважаємо: це просто необхідно сьогодні і навіть важливо для особистого розвитку. Звичайно, мову можна вивчати наодинці, але для спілкування треба більше ніж одна людина. Систематичне спілкування іноземною мовою необхідне для підтримки та удосконалення свого рівня знань. З цією метою був створений наш клуб неформального спілкування англійською. У жовтні цього року „Чату“ виповнилося 5 років. П'ять років тому у нашому місті працював волонтер Корпусу Миру Том Хайд. Саме йому належить ідея організації англійського клубу, засідання якого проводились у нього вдома. Люди будь-якого віку, різних інтересів та віросповідань зі всього міста приходили до нього вечорами, і на декілька годин ставали ніби одним цілим. Їх об'єднувало бажання покращити свій рівень розмовної англійської.

Але все хороше раніше чи пізніше закінчується. Том поїхав, клуб припинив своє функціонування. Одномудці залишились один-наодин з проблемою продовження такої корисної справи. Дехто з членів клубу, які були тоді ще студентами, задалися питанням: як організувати англійський клуб в нашому університеті? Допоміг Валерій Васильович Лутаєв. За його сприяння 13 жовтня відбулось урочисте відкриття клубу. Не

дивлячись на те, що це була п'ятниця, та ще й 13-те число, прийшло більше ніж 50 чоловік! Інтернаціональний клуб „Чат“ – це студентська неформальна організація, створена студентами Рівного на базі університету. Метою діяльності клубу є сприяння вивченню іноземних мов шляхом прямого спілкування, проведення зустрічей, неформальне навчання та культурно-інформаційний обмін.

З вересня 2001 року клуб розпочав випускати двомовний (українською та англійською мовами) інформаційний листок „Джерело“. В ньому висвітлюється діяльність клубу, поради щодо вивчення англійської мови, інтерв'ю з волонтерами Корпусу Миру, розповідається про неординарних особистостей, які є членами нашого клубу, описується діяльність громадських організацій, студентське життя та подається просто цікава інформація.

Крім студентів нашого університету, клуб відвідують студенти й інших навчальних закладів міста, приїжджі, для яких англійська є рідною мовою. Зустрічі членів клубу проходять кожної п'ятниці о 19⁰⁰ в 139 аудиторії головного корпусу нашого університету.

Першою головою Інтер-клубу була Наталія Ключіна, яка зробила великий внесок у його розвиток. Зараз вона проживає в місті Санкт-Петербурзі, де недавно створила такий клуб при університеті ім. Герцена. Головою Інтер-клубу є Ольга Новицька (т. 29-75-79, 8-050-

184-68-30), а її заступником – Володимир Волощук (т. 8-066-100-21-37).

Два роки тому клуб став громадською організацією „Інтерчат“, розширив напрямки діяльності. Весною цього року клуб організував семінар „Як вивчати англійську ефективно?“, в якому брали участь волонтери Корпусу Миру, викладачі англійської мови Рівненського державного гуманітарного університету.

А зараз детальніше про зустрічі в Інтер-клубі, які тривають приблизно дві години. Спочатку обговорюється на вибір тема. У її обговоренні беруть участь усі члени Інтер-клубу. Ті, хто знаходиться тільки на початковому рівні англійської, можуть просто слухати. Пропонуються цікаві завдання для поповнення словникового запасу, покращення знань з граматики та проводяться цікаві ігри.

Наші зустрічі відбуваються у теплій, доброзичливій атмосфері. Тому що Інтер-клуб – це значно більше, ніж просто клуб. Це живий організм, який за п'ять років своєї діяльності зібрав навколо себе розумних і енергійних людей. Клуб – це не тільки аудиторія, де проводяться засідання, це команда людей, які надихають своїм ентузіазмом всіх, хто вперше з'являється в його стінах. Для постійних членів клубу він став рідною домівкою, двері якої відкриті для усіх бажаючих. Ласкаво просимо!

Ольга НОВИЦЬКА,
Володимир ВОЛОЩУК

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ - НЕМА ПЕРЕВОДУ

Минув рік з того часу, як відбулася презентація обласної організації Українського Реєстрового Козацтва (УРК). Очолив рівненських козаків завідувач кафедри військової підготовки нашого університету заслужений працівник освіти України генерал-лейтенант УРК Мирослав Михайлович Чопик. Тоді близько 500 студентів, військовослужбовців, викладачів, представників органів в місцевого

самоврядування вступили до лав УРК.

І ось, 2 грудня 2005 року, на плацу кафедри військової підготовки в урочистій обстановці ще 390 студентів та викладачів присягнули на вірність Україні, її народу та реєстровому козацтву. Серед тих, хто влився до лав УРК, і викладачі кафедри військової підготовки – підполковник С.О. Демчук,

О.Л. Трофімчук та майор В.Г. Пивоваренко.

Молодих козаків зі вступом до лав УРК привітав командувач Г а л и ц ь к о - Волинського округу УРК, генерал-полковник В.А. Марушак та представники

осередків різних областей, а священнослужитель відправив молебень та благословив козаків на добрі справи.

Тож права народна мудрість: «Козацькому роду - нема переводу!»

Юрій НИНИК,
викладач кафедри військової підготовки, підполковник

Свято розділили з дітьми

У День студента подарували свято дітям, позбавленим батьківської опіки

Ось і пройшов День студента, безумовно найбільш очікуване свято для кожного з нас. З впевненістю

можу сказати, що всі отримали масу вражень від його проведення, та ми, студенти групи ОіА-21 зробили його справді незабутнім. Придбавши різноманітні подарунки, ми відвідали Рівненський спеціалізований міський будинок дитини. Ще дорогою нас огортала сумні думки, хоча ми ще повністю не розуміли, що відчуємо, коли побачимо цих діточок.

Нас зустріла приємна, привітна, добра жінка, яка і ознайомила з деякими фактами створення й організації роботи Будинку дитини. Цей заклад був заснований ще в далекому 1944 році, коли під час Великої Вітчизняної війни сиротами залишилися тисячі дітей. З того часу з

дня в день працівники будинку дитини ставали справжніми батьками осиротілим діточкам.

Взагалі, малеча сюди потрапляє різними шляхами. Декоких привозять одразу з пологового будинку, де матері, навіть не поглянувши на рідну кровинку, забувають її назавжди. Батьків інших дітей суд позбавляє батьківських прав. А трапляється й таке, що горе-матері просто підкидають своє чадо під поріг будинку, а ще страшніше, залишають немовлят на смітниках, у під'їздах чи на вокзалах.

Отож, більшість дітей з неблагополучних сімей майже всі хворі на різноманітні складні недуги та каліцтва.

У дитячому будинку дев'ять груп, починаючи з найменшеньких до трирічних. У кожній групі працює няня, медсестра та вихователь. Також є психологи, логопеди, які допомагають малюкам розвиватися. В цьому закладі є кабінет ЛФК, масажу, басейн, кімната відпочинку, клас музики. Тут навчають сидіти, повзати, говорити, ходити, їсти, гратися, малювати, співати... Є навіть власний ляльковий театр, де працівники разом з дітьми влаштовують вистави.

Отож ми вирушили через довгий рожевий коридор у другу групу. Дорогою пройшли повз живий куточок з різноманітними тваринками і паугами та повз зимову площадку, де дітки граються

в холодну погоду. Зайшли в кімнату і одразу помітили мініатюрні ліжечка, стільчики, столи, велику кількість іграшок та маленькі черевичків. Дивно, але малюків там не було. Справа в тому, що годину тому вони обідали, а тепер...

Ми були дуже здивовані, наскільки дітки тут швидко розвиваються. Наприклад, хлопчик, якому ще не було року, справно їв ложечкою (хоч і не все потрапляло в рот).

Найбільше нас вразив візит у групу дітей-івалідів. Ми побували у групі, де перебувають дітки зі складними вадами слуху. Всі вони мають батьків, а тут лише навчаються розмовляти жестами, читати, писати. Не дивно, що в їхній кімнаті всі предмети підписані, адже саме так вони їх

пізнають. Один хлопчик прокинувся і почав усміхатися до нас, навіть не вірилось, що він не чув, про що ми розмовляємо.

Наш візит завершувався, всі йшли мовчки з болем на душі та з уроком на все життя. Працівники закладу були широко вдячні за візит і запросили всіх бажаючих прийти на свято Миколая і подивитися концерт, який приготують дітки з вихователями (для зацікавлених тел.63-58-31).

Отож, коли в вас буде вільний час і бажання - заходьте в Будинок дитини. Без дорогих подарунків, але з душевним теплом, якого найбільше бракує таким дітям. Не відвертаймося від них!

Ми висловлюємо вдячність нашому деканату, який виділив кошти на придбання сувенірів вихованцям дитячого будинку.

Лілія ГЛАДУН,
студентка ФЕІП

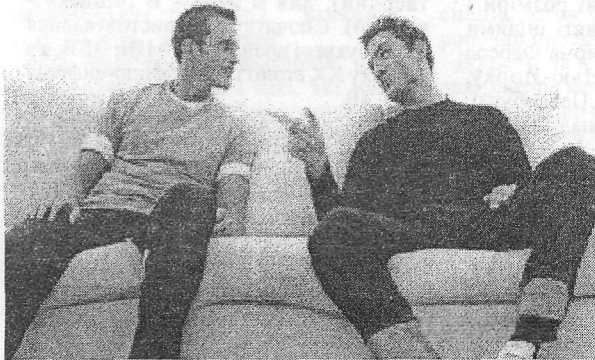
Якось управляємося

Інтерв'ю зі студентським деканом

- Студентське самоврядування з кожним десятиріччям все настирливіше завойовує свої позиції і знаходить прихильників не лише серед викладачів (що не дивує), а й серед студентів, розширює свої горизонти.

Минули ті часи, коли групу студентів курирував викладач. Зараз, навпаки, студентська група курирує кафедру, а студентський деканат – факультет. Студенти сліdkують за тим, щоб всі викладачі вчасно підвищили свою кваліфікацію, старанно готувалися до занять, видавали методичні вказівки. Довіряти, але перевіряти – наш девіз.

Є вже й перші успіхи. Так, за

систематичні запізнення на лекції, ми були змушені зняти зарплату за перший семестр викладачу І.І. Допотопнюку. Таким чином ми повністю ліквідували запізнення серед професорсько-викладацького складу і значно розширили стипендіальний фонд. Ще паратрійка таких заходів – і всі студенти факультету отримуватимуть підвищені стипендії.

Достатньо клопоту ми маємо і з організацією дозвілля викладачів. Нашим активістам доводиться витратити багато сили і енергії, щоб прихилити їх до занять спортом, прилаштувати в гуртки художньої самодіяльності. А в нашому університеті для цього створені всі необхідні умови – колективи народної творчості, кваліфіковані керівники і тренери, спортивні зали і спортивні майданчики.

Перевірка абонементів в обласній і університетській бібліотеці показала, що наші викладачі мало читають. У новому році працюватимемо і над цією проблемою.

Ще один важливий аспект не може залишити без уваги – побут. Цьому питанню ми постійно приділяємо увагу, але не можна сказати, що його вдалося вирішити. Наші студенти систематично відвідують квартири

викладачів, як вони раніше – наші кімнати в гуртожитку. Ми чергуємо у них вдома на свята, сліdkуємо, щоб не порушувалися норми закону і моралі.

Та й взагалі, доки не придумали кращих, користуємося їх же методами – контролюємо порядок і чистоту в квартирах, умови роботи викладачів. Тут доводиться бути особливо принциповими – адже від того, як вони підготуються до занять, безпосередньо залежать наші знання, а отже, й майбутнє. Соромно сказати, але деякі викладачі до цих пір не мають своїх робочих місць, готуються до занять за обіднім столом, більше часу приділяють

перегляду телевізійних передач, аніж переходу на кредитно-модульну систему.

Подивилися б ви, що робиться в деяких, з дозволу сказати, квартирах! Пил на плафонах не витертий, сміття не винесене, скарги від сусідів на крики і музику після 23.00. Певно, будемо змушені застосовувати крайні міри, аж до виселення з житлової площі і надання її черговикам, які вміють і головне – хочуть працювати.

Ми й так робимо все, здавалося б не можливе, щоб покращити ситуацію. Довелося навіть віддати частину гуртожитку під квартири викладачам, оскільки нас стає менше, а їх все більше.

...Дійсно, є про що поговорити, що показати, кого вивести на чисту воду. Але на носі – іспитова сесія. Перед студентським деканатом – безліч проблем, які потребують негайного втручання. Вибачте, поспішаю.

Інтерв'ю взяла
Людмила БОРИСЕНКО

Матеріал опублікований в газеті „Трибуна студента” 15 років назад. Знайдіть 10 відмінностей з нашим часом і приєднуйтеся до обговорення теми.

Анекдот

Професор біології заходить в аудиторію.

- Сьогоднішня наша тема, шановне товариство, розтин жаби.

Дістає пакунок з портфеля, розгортає. На обличчі здивування:

- Ой! Мій бутерброд! А що ж я тоді з'їв на обід?..

Антологія одного вірша

Якщо тобі сумно і цей надмиттевий настрій

Переросте в діагноз і так триває,

То спробуй яму скопати, труну покласти,

Якщо стане млосно – напиєся гіркою чаю.

Як чаю немає, то, може, вода знайдеться,

І краще б не з крана (від неї стає холерно).

Якщо в тебе тонус на твалт потребує спецій,

Понюхай перцю, з'їж солі, згадай Палермо.

Якщо не згадаєш – то це початки склерозу,

А, може, й кінцівки (тоді це вже значно гірше...

Оце вже капці). Старий, навертай на розум:

почнеш укол, а кінчиш таким ось віршем...

Ірина СТАРОВОЙТ

Кожен, хто хоче бачити у цій рубриці „Трибуни студента” свій вірш, приносьте свої поезії.

Олівець-малювець

НАСА витратила сотні тисяч доларів на розробку ручки, що може писати в стани невагомості, але врешті прийшло до того, чим від початку користувалися радянські космонавти - олівця. Після тривалого панування кулькових ручок та фломастерів, дерев'яні олівці знову набувають популярності у світі.

Вважається певним шиком писати графітовими дерев'яними олівцями (певна річ, виробленими знаменитими фірмами). Звичайним олівцем можна нарисувати лінію завдовжки 60 км або написати 45 тисяч слів. Про цей універсальний олівець розповідає колекціонер дерев'яних олівців Ілля РОМАНСЬКИЙ.

- Як і коли виникли перші олівці?

Перші олівці у теперішньому розумінні з'явилися в Англії. У горах Кемберленду в 1564 р. пастух під корінням поваленого бурелоу дуба знайшов чорний камінь, який бруднив руки і яким можна було малювати чорні лінії. За аналогією до свинцевих паличок, якими тоді писали, знахідку вважали за різновид свинцю. Чорне каміння розпилювали на прямокутні бруски, які вставляли в дерев'яні, металеві, керамічні оболонки, і використовували для письма та малювання.

Перший опис олівця - графітового стержня з Кемберленду у дерев'яній оболонці - опублікував 1565 року Конрад Геснер із Цюріха. Довгий час такі олівці називали олівцями Геснера. Ними користувався Вільям Шекспір.

Лише в 1789 р. шведський хімік Карл Вільгельм Шеєле довів, що камберлітові палички містять не свинець, а кристали вуглецю. Але помилка вже прижилася в побуті. По-англійськи «графіт» пишеться як «plumbago» і дослівно означає «такий, як свинець». Німецьке слово «Bleistift» (дослівно - свинцева паличка) перекладається як олівець. Навіть японські ієрогліфи «ен» і «пітсу», що разом означають олівець, дослівно тлумачаться як «свинцевий пензель».

Кемберлендовий графіт як стратегічна сировина певний час під страхом смертної кари був заборонений для експорту з Англії. Якість його була поганою (втім, графіт з Німеччини та Австрії був взагалі непридатний для письма), а собівартість низькою. Лише завдяки монополії на виробництво графітних стержнів та олівців Англія могла підтримувати на них дуже високі ціни.

Револьюційним для олівцевої індустрії був винахід австрійця Жозефа Гардмута (1795 р.). Спочатку Гардмут мав керамічний завод і для маркування керамічних виробів використовував англійські олівці, оскільки лише графіт витримував високу температуру гончарних виробів. Для зменшення затрат на дуже дорогі олівці з Німеччини та Англії австрієць шляхом експериментів винайшов метод мокрого змішування очищеного графітного порошку з глиною тонкого помолу, формування стержнів у спеціальних формах і подальшого їх спікання в печі. Утворені стержні обробляли жиром або олією. Твердість стержнів регулювалася співвідношенням частин графіту та глини. Майже одночасно цей винахід повторив французький інженер Жак Конте в 1795 р. Виробництво олівців було настільки вигідним, що фірма «Гардмут» 1870 р. повністю перевела керамічні цехи на виробництво графітових олівців. Один з наступників Гардмута - інженер-механік Карл Гардмут комплексно механізував процес виробництва олівців, створив фірмовий колір - жовтий, розширив діапазон твердостей стержнів. Він назвав фірму

та її олівці KOH-I-NOOR (гора світла) - за назвою найбільшого у світі діаманта з Індії.

Попит на олівці завжди був великим, особливо у XIX ст. Центром їх виробництва в Європі вважався Нюрнберг, в околицях якого діяло близько 25 фабрик, що випускали щорічно 250 млн. олівців. Найбільша з них - фабрика Фабера - налічувала 1000 працівників. Сам Лотар фон Фабер в 1839 р. значно вдосконалив процес виробництва олівців, і при відмінній якості його олівці були найдешевші. Він утвердив шестигранний поперечник Олівця, його геометричні розміри і твердості, які були прийняті іншими виробниками. З 1849 р. фірма Фабера заснує філіали у Нью-Йорку, Лондоні, Парижі, Відні, Петербурзі. Зараз ця фірма випускає понад 1,8 млрд. дерев'яних олівців.

У 1856 р. в горах поблизу Іркутська було відкрите родовище найкращого на той час графіту, який на в'ючних тваринах, а далі водними шляхами переправлявся в Європу.

Між іншим, російське слово «карандаш» походить від псевдоніма французького художника, карикатуриста та дизайнера Емануеля Пуаре - Каран д'Аш, який народився 1859 р. в Москві і помер 1909 р. В Парижі. Одноіменна фірма Carand'Ache випускає олівці в Швейцарії. В Україні вони зустрічаються дуже рідко.

- Як виготовляють олівці?

Основні складники - очищений графітовий порошок та каолін (глина). Твердість стержнів залежить від співвідношення їх частин. Що більше графіту - тим м'якший олівець. Мокра суміш цих складових запрессується у матрицю і спікається при температурі 1200°C. Отримані стержні для гладкості рисування просочуються жиром або олією. Далі стержні вкладають на дощечки у наперед вирізані півкруглі канавки, що відповідають діаметру стержня, накриваються іншими дощечками з такими ж канавками (як хот-дог з багатьма сосисками) і склеюються під пресом. З дощечок вирізують звичні для нас олівці - круглі, овальні, шестигранні пласкі, у вигляді трикутників чи сердечок, їх фарбують (крім олівців серії PKO NATURA, які тільки шліфують і які люблять найбільш радикальні поборники екології), лакують, за допомогою металеві фольги наносять позначення та декоративні елементи. Торці олівців інколи замальовують, на них насаджують декоративні металеві гільзи або ж гільзи для гумок. До речі, перший олівець з гумкою на торці з'явився в 1858 р.

Найкращим деревом для виробництва олівців вважається каліфорнійський кедр, який швидко росте (інші різновиди кедрів ростуть значно повільніше і не є

промисловими).

З одного кедрового кедра можна виготовити 172 тис. олівців. У пострадянських країнах та Китаї використовують сосну. Найкращим графітом вважається цейлонський. Саме його використовують в олівцях KOH-I-NOOR. Відомо своєю якістю, крім іркутського, також графіт з Мадагаскару та Мексики.

- Як класифікують олівці за твердістю?

Сучасне позначення твердості графітових стержнів виникло в XIX столітті в Англії. Для твердих застосовувалася буква H "hard" - твердий), для м'яких - B («black» - чорний). Спочатку використовували лише буквені позначення - HH, BBB, а з початку XX століття - буквенно-цифрові - 2H, 3B.

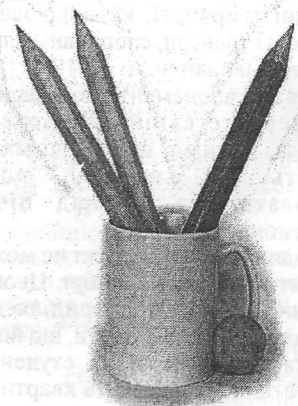
Сучасна шкала твердостей олівців охоплює від 9B...B, HB, F, H...10H. За шкалою твердостей олівці позначаються так: 9B...3B - для малювання та дизайну, 2B...P - шкільні та офісні, H...5H - ТЕХНІЧНІ креслення, 6H...10H - літографія та спеціальні роботи. Російсько-українська шкала твердостей аналогічна міжнародній, тільки буквені позначення інші: H=T, B=M, HB=TM, F=CT.

- Якими олівцями Ви б радили креслити студентам?

Серед доступних у нас олівців найширший та якісний вибір для креслень за доступними цінами пропонує KOH-I-NOOR серій 1500, 1860 та 1900. З дорогих олівців у спеціалізованих магазинах продаються Faber Castell. Непоганим є графіт олівців „Конструктор» і „Чертежник».

У всякому разі майбутньому інженеру не престижно користуватися китайськими олівцями, які мають гумку на торці - це учнівські та офісні олівці. Професійні креслярські олівці, як правило, строго оформлені, без гумок та рисунків.

Уляна ВЕСЕЛКА
(за матеріалами тижневика
„Аудиторія”)

ШАШКИ

Відбулася першість міста з шашок, в якій взяли участь 20 команд. Команду нашого університету представляли Дмитро Кректун (ФПМ, V курс), Роман Рижий (ФМ, IV курс), Григорій Ососкало (МЕФ, III курс), Анна Шах (ФВГ, II курс), Анна Шеремет (ФБА, I курс). У своїй підгрупі наші спортсмени перемогли торгово-комерційний ліцей (8:2), музичне училище (9:1), ПТУ - 1 (7:3), ПТУ - 9 (9:1). У фінальних змаганнях команда НУВГП посіла II місце (15 очок), I місце - торгово-комерційний ліцей (20 очок), III місце - РДГУ.

Закінчилась також XXVIII Спартакіада студмістечка з шашок. Місця розподілилися наступним чином: I - гуртожиток № 1, II - гуртожиток № 4, III - гуртожиток № 6, IV - гуртожиток № 2, V - гуртожиток № 7, VI - гуртожиток № 5, VII - гуртожиток № 3.

ШАХИ

У змаганнях з шахів, де нашу збірну представляли Дмитро Кректун (ФПМ, V), Роман Боришкевич (ФЕІП, IV курс), Сергій Шадрічев (ФБА, V курс), Жанна Гонта (ФВГ, II курс) та Дар'я Поліщук (ФЕІП, II курс), взяла участь 21 команда. У своїй підгрупі спортсмени НУВГП перемогли команди РІС, Університету розвитку людини „Україна”, ПТУ - II з однаковим рахунком 5:0. У фінальних змаганнях фортуна також була на боці наших шахістів. Отож, наша збірна на першому місці, на другому - освітяни і третє місце виборола команда МЕГУ ім. академіка Дем'янука.

ВОЛЕЙБОЛ

На базі Національного університету „Острозька академія” відбувся традиційний турнір „Кубок академії” з волейболу серед жіночих команд. У ньому взяли участь команди - НУВГП, Острозької академії, ДЮСШ смт. Оженин та збірна м. Нетішина.

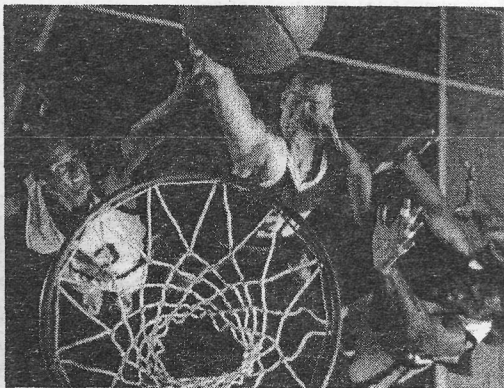
Збірна нашого університету виступала у складі Олени Гусейнової (ФЕП, I курс), Юлії Ковальчук (ФЕП, I курс), Олени Корж (ФЕП, I курс), Світлани Вольської (ФЕІП, I курс), Ірина Криса (ФМ, I курс), Марина Потапчук (ФГТБ, II курс), Тетяни Комарової (підготовчі курси). Відмінна підготовка принесла гарний результат - три виграти та Кубок переможців. Підготував команду старший викладач кафедри фізвиховання Федір Кособуцький.

БАСКЕТБОЛ

Завершилася спартакіада м. Рівного з баскетболу серед жіночих команд, в якій взяли участь 13 команд. Перемігши у півфіналі, наші баскетболістки вийшли у фінал, де зустрілася з командою „Сузір'я-освіта” і перемогли її з рахунком 70:67. Отож, наша збірна у складі Вікторії Климюк (ФДП), Катерини Смик (ФДП), Марії Оніщук (ФЕП, 4 курс), Наталії Коханевич (ФЕІП, 4 курс), Ірини Нідельської (ФБА, 3 курс), Тетяни Шевчук (ФБА, 3 курс), Оксани Кіцул (ФПМ, 4 курс), Яни Зінь (ФЕІП, 1 курс), Марини Волошиної (ФЕІП, 3 курс) - на першому місці, баскетбольна команда

„Сузір'я-освіта” - на другому, РДГУ - на третьому місці.

Готував збірну університету старший викладач кафедри фізвиховання Володимир Кисіль.

БОКС

Відразу дві нагороди привезли наші боксери з Полтави, де відбувся Чемпіонат України з боксу серед студентів 1986-1988 років народження.

Перше місце виборов другокурсник ФБА Олександр Шепалюк (вагова категорія до 51 кг). А Ярослав Похожай (вагова категорія 48 кг), студент другого курсу механіко-енергетичного факультету, посів III місце.

Готував спортсменів асистент кафедри фізвиховання Олександр Мельников.

УНІВЕРСІАДА

Завершилася обласна Універсіада студентської молоді вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. У ній взяли участь дев'ять освітніх навчальних закладів, які змагалися з 11 видів спорту: легкоатлетичний крос, армспорт, шахи, настільний теніс, волейбол, плавання, баскетбол, легка атлетика та футбол.

Успішно виступили наші збірні з армспорту, волейболу (юнаки), баскетболу (дівчата) та футболу, які й посіли перші місця.

За підсумками загального заліку колектив спортсменів університету також посів перше місце. На другому - МЕГУ, третє - РДГУ.

Анатолій ОНУЦЬКИЙ,
голова спортклубу „Водник”

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Нещодавно у спортзалі НУВГП пройшов перший обласний фестиваль „Рівненський богатир”, де змагалися учасники різної вікової категорії, починаючи з учнів шкіл і закінчуючи ветеранами гирьового спорту.

Чемпіонами у змаганнях серед жінок стали другокурсниця ФЕІП Світлана Білоус та Наталія Стельмах і КМС Оксана Маліновська з ФЗГ.

Серед чоловіків найкращі результати у відповідних вагових категоріях показали: Андрій Фединчик (МЕФ, III курс), Сергій Чепура (ФВГ, III курс), Володимир Адамчук (ФБА, III курс), В'ячеслав Житнюк (ФМ, I курс), Сергій Криса (ФБА, III курс), Віталій Шевченко (ФБА, III курс), Валентин Ткач (ФЕІП). Всі вони подолали розряд кандидата у майстри спорту, а Олексій Натина,

п'ятикурсник факультету менеджменту - норматив майстра спорту.

АРМСПОРТ

Сто дванадцять студентів з семи гуртожитків університету взяли участь у спартакіаді НУВГП з армспорту.

Перемогу у боротьбі на руках в абсолютній першості серед жінок виборола другокурсниця ФЕІП Ольга Ревчук.

У юнаків переможцями студмістечка з армспорту стали: Юрій Саранчук з гуртожитку №6 у ваговій категорії до 60 кг (ФБА, II курс), Олександр Тарасюк з гуртожитку №1 у ваговій категорії до 65 кг (МЕФ, III курс), Назар Лесник з гуртожитку №4 у ваговій категорії до 70 кг (МЕФ, IV курс), Віктор Калинович з гуртожитку №4 у ваговій категорії до 75 кг (МЕФ, IV курс), Роман Коломієць з гуртожитку №2 у ваговій категорії до 80 кг (ФЕІП, IV курс) та Олександр Омеляненко з гуртожитку №4 у ваговій категорії понад 90 кг (МЕФ, II курс).

У командному заліку місця розподілилися наступним чином: I місце - гуртожиток №1, II місце - гуртожиток №6, III місце - гуртожиток №2, IV місце - гуртожиток №1, V місце - гуртожиток №7, VI місце - гуртожиток №3 і на VII місці - гуртожиток №5.

ВАЖКА АТЛЕТИКА

Срібними призерами змагань з важкої атлетики, які відбулися у м. Луцьку, стали майстри спорту Наталія Драбчук (ФМ, II курс), Тетяна Радчук (ФБА, I курс) та першорозрядник у суперважкій вазі Павел Прокопович (ФВГ, I курс). Паралельно там проходив міжнародний турнір на призи першого майстра спорту Волині А.Л.Хвесика і чемпіонат центральної ради України фізкультурно-спортивного товариства „Колос”.

Євген КОМАРЕВИЧ,
старший викладач кафедри
фізвиховання,
тренер збірної

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

Відбувся традиційний чемпіонат міста з настільного тенісу, в якому взяли участь 24 команди. З рахунком 3:1 наша команда у складі Сергія Кривоноса (ФГТБ, II курс), Сергія Загребельного (ФБА, IV курс), Юрія Гагарина (ФВГ, I курс), Ірини Кравчук (факультет довузівської підготовки), Марії Вольковець (ФВГ, V курс), Івани Маркової (ФГТБ, I курс), Богдана Мовчуна (ФБА, I курс) перемогла у півфіналі команду Аграрного коледжу.

У фінальній боротьбі наша команда також виявилася на висоті, виборовши перемогу над збірними МЕГУ (3:2), організацією ФЛЕШ (3:1) та РДГУ (3:1).

До речі, це перша в історії НУВГП перемога з настільного тенісу за останні п'ять років. Отож, так тримати!

Ірина БІРУК,
старший викладач кафедри
фізвиховання,
тренер збірної

Незабутні враження

Тривалий час вихідні і святкові дні у багатьох працівників нашого університету проходили якось монотонно і беззмістовно. Ми рідко між собою спілкувалися, виїжджали у колективні поїздки. Склалося враження, що наш профком існує лише для проведення вряди-годи зборів і дитячих новорічних ранків.

Але цього річчю з переобранням керівництва профкому на чолі з Любомиром Шинкаруком усе рішуче змінилося, знайшлися й кошти на подорожі та екскурсії по

рідному краю, котрі не на словах, а на ділі були реалізовані у життя.

Скажімо, восени працівники вузу встигли побувати у багатьох захоплюючих поїздках відомими туристичними місцями України.

Перша - це подорож на Поділля, де ми відвідали Вінницю, знаменитий музей вченого-фізіолога Пирогова, а також історичну Умань з її Софіївським парком. Незабутні враження в „Софіївці” залишила підземна річка, на якій ми плавали човном.

Друга поїздка - у Карпати. Тут ми милувалися чудовими краєвидами, горами, річками, зеленою природою.

Побувавши в Яремчі, Ворохті, пройшлися стежками Довбуша, де зустрілися із працівниками гуцулами, побували на ярмарку народних виробів, проїхалися на підйомнику, спробували смачних прикарпатських страв.

Третя екскурсія відбулася на початку листопада. Профком разом з туристичною фірмою „Рівне-турист” запропонував нам відвідати

історичні місця Кам'янця-Подільського, Хотина, а також незабутні печери на Тернопільщині. Ми побували у всесвітньвідомій фортеці музеї-заповіднику, де був засуджений Устим Кармелюк. Як і в попередніх поїздках, ми мали численні зустрічі, ознайомилися з містами і селами Поділля та Буковини, раділи, що такі перлини туризму є на Україні.

Одним словом, ми залишилися з

незабутніми враженнями від поїздок. Хочеться сподіватися, що в наступному році профком продовжить такі подорожі.

Алла КРИВА,
директор бібліотеки,
учасниця подорожей

Стелися, барвінку, буду поливати

Напевно, немає такого мешканця Рівного, який хоча б раз у житті не відвідав Рівненський зоопарк. Це один з зоопарків України, створених не на штучному майданчику, а заснований в природному середовищі. І, мабуть, не кожен знає, що поряд із зоопарком знаходиться заповідне урочище „Сосонки”.

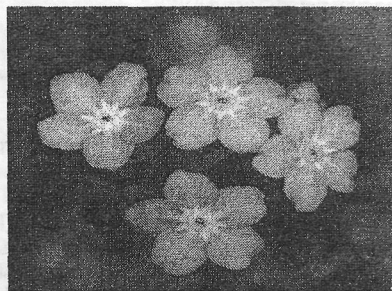
Ще під час літньої практики студентів факультету зацікавило те, що воно зазнає великої шкоди від відвідувачів зоопарку, які після свого відпочинку залишають багато сміття.

Тому цієї осені студенти спеціальності „меліорація” та спеціалізації „водогосподарська екологія” під керівництвом доцента кафедри водогосподарської екології, гідрології та природокористування Ю. М. Гриценка та асистента М. С. Яковишиної розробили програму відновлення природних комплексів заповідного урочища, зокрема, розчищення обраних ділянок від заростей кропиви для висадження барвінку (*Vincetoxicum*). У минулому на цій території зростали дубово-грабові ліси з барвінком малим у трав'яному ярусі. Тому й акція називається „Vincetoxicum” - за латинською назвою барвінку.

Отож, студенти разом з керівниками

почали займатись підготовкою території до висадження барвінку. Оскільки барвінок у місті не зростає, то потрібно було привезти цю рослину для відновлення її ценозів на території заповідного урочища.

Поїздка за барвінком мала не лише

практичне, але й захоплююче-пізнавальне значення. Перша наша зупинка була у Здолбунівському районі біля джерела Святого Миколая, де студенти не лише пили воду, але й обмінювалися практичними навичками (меліоратори визначали витрати води в джерелі, а екологи проводили опис рослинності). Ми відвідали старовинне село Дермань, завітали до Дерманського Свято-Троїцького жіночого монастиря, побували у музеї Уласа Самчука,

розташованому у Дерманській гімназії, де навчався видатний український письменник.

Далі маршрут проліг в урочище „Гурби”, тут ми відвідали могили воїнів УПА. В урочищі меліоратори та екологи ознайомились із унікальними дубово-грабовими лісами, а біля джерела „Ринва”, яке в цьому році отримало статус заповідного, вивчали петрофітну рослинність.

Цікаво, що неподалік ділянки, де викопували барвінок, ми знайшли багаторядник шипуватий - малопоширений вид у наших лісах. Завершальним етапом стала висадка барвінку на попередньо розчищених ділянках у заповідному урочищі „Сосонки”.

Мета студентської акції - показати, що сучасний екологічний стан природного середовища потребує нашої допомоги, а справа совісті кожної людини - збереження та примноження природного потенціалу своєї Батьківщини.

Сподіваємось, що тепер відвідувачів зоопарку будуть зустрічати не хащі кропиви та бур'яну, а зелений килим барвінку.

Вікторія ЛАПЕНКО,
Ольга КОРЕНЮК,
студентки ФЕП